

Fyteia-Veria, 23.08.26

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΓΙΑ ΤΑ 19

*Ένα πολύ ξεχωριστό δώρο γενεθλίων για τον εγγονό μου
Ein ganz besonderes Geburtstagsgeschenk für meinen Enkel
Torunum için çok özel bir doğum günü hediyesi*

Καλοκαίρι 2026

Παιδεία, δημοκρατία, τεχνητή νοημοσύνη και DNA. Όλα αυτά πρέπει να αξιοποιηθούν για την ειρήνη και κατά του πολέμου.

Στις φετινές μου διακοπές είχα την ευκαιρία να μιλήσω με πολλούς ανθρώπους.

Τα θέματα των συζητήσεών μας ήταν η παιδεία, η δημοκρατία, η τεχνητή νοημοσύνη και η μικροτεχνολογία του DNA.

Τι είναι η παιδεία και η δημοκρατία, αναφέρεται στην «Πολιτεία» του Πλάτωνα. Όποιος θέλει να το μάθει, πρέπει να τη διαβάσει.

Ο καπιταλισμός όπως εφαρμόζεται στην Ελλάδα διαφθείρει ολόκληρη την κοινωνία. Ωστόσο, το γεγονός ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που παραμένουν πολιτικά υγιείς, μας δίνει λόγο να ελπίζουμε. Κάποια στιγμή ο κάθε άνθρωπος θα συνειδητοποιήσει ότι ο Σωκράτης, ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης ήταν, είναι και θα παραμείνουν οι μεγαλύτεροι στοχαστές της ανθρωπότητας. Χωρίς παιδεία δεν υπάρχει δημοκρατία. Και χωρίς δημοκρατία δεν υπάρχει παιδεία – αυτό ήταν το σύνθημα της Didacta πέρυσι.

Η υψηλή εκπαίδευση και οι ισχυρές δημοκρατίες είναι απαραίτητες για να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τις νέες τεχνολογίες με τρόπο που να ωφελεί τους ανθρώπους.

Αυτό ισχύει τόσο για την τεχνητή νοημοσύνη όσο και για τη μικροτεχνολογία του DNA.

Το θέμα της τεχνητής νοημοσύνης είναι πλέον γνωστό σε όλους. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν την τεχνητή νοημοσύνη, αλλά οι περισσότεροι γνωρίζουν ελάχιστα για τους κινδύνους που ενέχει.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι η τεχνητή νοημοσύνη εισήχθη στην αγορά ως κερδοφόρο προϊόν.

Ό,τι αυξάνει το κέρδος, εφαρμόζεται. Δεν λαμβάνεται επαρκώς υπόψη η ηθική. Μια τεχνητή νοημοσύνη που δεν ελέγχεται από το κράτος μπορεί να είναι κοινωνικά πολύ επικίνδυνη.

Στο βιβλίο μου «Γενετική και Κοινωνία» έχω περιγράψει λεπτομερώς πώς η γενετική μπορεί να είναι χρήσιμη για την κοινωνία. Τώρα θα ήθελα, μαζί με γενετιστές από την Τουρκία και άλλες χώρες, να χρησιμοποιήσω τη μικροτεχνολογία του DNA ως μέσο για να εξετάσω την ορθότητα της κοινής ελληνοτουρκικής ιστορίας που διδάσκεται στα ελληνικά και τουρκικά σχολεία και να καταλήξω σε οριστική διασαφήνιση.

Πρόσφατα βρέθηκα στη Σμύρνη. Ο Τούρκος φίλος μου Γιουτσέλ μου επέστησε την προσοχή σε ένα ενδιαφέρον έργο ενός διάσημου ανθρώπου που γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1906. Ο Αλέξανδρος Ισιγώνης. Το 1923, σε ηλικία 17 ετών, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη Σμύρνη μαζί με την οικογένειά του. Ο πατέρας του δεν επέζησε της φυγής. Μαζί με τη γερμανίδα μητέρα του ήρθε στο Λονδίνο, έγινε σχεδιαστής αυτοκινήτων και καθηγητής στο πανεπιστήμιο της πόλης. Πλούτισε και αναγορεύτηκε σε ευγενή από τη βασίλισσα. Ωστόσο, δεν ξέχασε ποτέ την πατρίδα

του. Σχετικά με την εθνοτική σύνθεση του πληθυσμού στη Μικρά Ασία πριν από το 1923, έγραψε τα εξής: Δείτε τον σύνδεσμο στα EN.GR.DE.TR.

Θα προτείνω αυτό το άρθρο ως βάση για μια περαιτέρω μελέτη σε όλους όσους ενδιαφέρονται για την αληθινή ελληνοτουρκική ιστορία.

:Τι μας λένε τα γονίδια; (Το ταξίδι μου στην Τουρκία, Μέρος III)

Από την εποχή που φοιτούσα στο Πανεπιστήμιο του Χόενχαϊμ, όπου γνώρισα τον Ταχσίν, ήμουν πεπεισμένος ότι οι Τούρκοι δεν είναι εχθροί των Ελλήνων. Αργότερα, κατά τη διάρκεια της πολιτικής μου δράσης στο ΚΚΕ, γνώρισα τον Γκόκαϊ και τον Ερόλ στην Επιτροπή Αλλοδαπών της πόλης της Στουτγάρδης. Με τον Ουμίτ είχα τη συντομότερη ελληνοτουρκική συνάντηση, η οποία διήρκεσε λιγότερο από πέντε λεπτά, αλλά ήταν πολύ εντυπωσιακή. Την αποκαλώ «συνάντηση του παρκόμετρου».

Σε όλες αυτές τις συναντήσεις, θυμήθηκα αυτά που είχα μάθει στο ελληνικό σχολείο για τους «μογγολικούς» εχθρούς μας και άρχισα να αναρωτιέμαι.

Το γεγονός ότι στα τουρκικά σχολεία συνέβαινε το ίδιο, αλλά αντίστροφα, δεν πρέπει όμως να χρησιμοποιηθεί ως αντισταθμιστική δικαιολογία. Αντιθέτως. Πρέπει να μας προτρέψει να γράψουμε το συντομότερο δυνατόν μια κοινή, αληθινή ελληνοτουρκική ιστορία από Έλληνες και Τούρκους ιστορικούς. Αυτή ξεκινά το έτος 1071.

Δεν είμαι ιστορικός. Ωστόσο, οι γνώσεις μου στη γενετική με βοηθούν να συμβάλω σημαντικά. Τα γονίδιά μας είναι σαν ένα αρχείο. Έτσι γράφει ο παγκοσμίου φήμης βιολόγος Ρίτσαρντ Ντόκινς στο τελευταίο του βιβλίο «Η Μεγάλη Εξέλιξη». Αυτό το γενετικό αρχείο δεν μπορούμε ακόμα να το διαβάσουμε. Όμως, η μικρογενετική του DNA σημειώνει μεγάλη πρόοδο. Θα έρθει η στιγμή που θα μπορούμε να διαβάσουμε τις πληροφορίες από τα γενετικά αρχεία. Τότε ο καθένας θα είναι σε θέση, για παράδειγμα, να μάθει ποιοι ήταν οι παππούδες και οι προπάπποι του και πού ζούσαν. Το να γνωρίζει κανείς από πού προέρχεται είναι ένα χαρακτηριστικό του Homo sapiens που βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην εξέλιξη. Οι πολλές ιστορίες υιοθεσίας το επιβεβαιώνουν.

Αγαπητέ Yücel,

σε ευχαριστώ πολύ που μου έστειλες το άρθρο του Alexander Isigonis. Το άρθρο είναι ενδιαφέρον. Δείχνει την ποικιλία των εθνοτήτων που ζούσαν στη Μικρά Ασία πριν από την ανταλλαγή πληθυσμών του 1923.

Ωστόσο, τα στατιστικά στοιχεία είναι υποθέσεις και έτσι πρέπει να ερμηνεύονται. Για εμάς, όμως, το κύριο θέμα δεν είναι πόσους ανθρώπους αριθμούσε κάθε εθνότητα, αλλά αν αυτές οι εθνότητες είναι οι πρόγονοι των σημερινών Τούρκων.

Ο Αλέξανδρος Ισιγώνης αποκαλεί τους Τούρκους «Μικρασιατούς». Από γενετική άποψη, έχει απόλυτο δίκιο. Από γενετική άποψη, οι σημερινοί Τούρκοι είναι προ-προ-Ευρωπαίοι.

Πόσοι από τους σημερινούς Τούρκους έχουν ελληνικές ρίζες, δεν μπορεί να πει κανείς με ακρίβεια αυτή τη στιγμή. Δεδομένου ότι ήδη πολλοί Τούρκοι αναζητούν τις ρίζες τους, θα το μάθουμε σύντομα.

Είναι σημαντικό να το γνωρίζουμε αυτό; Κάποιος θα μπορούσε να ρωτήσει.

Ναι, είναι σημαντικό. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να αποτραπεί ένας πόλεμος, ο οποίος, μάλιστα, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί εδώ ως εμφύλιος πόλεμος; Και στις δύο χώρες η παιδεία και η δημοκρατία βρίσκονται σε πολύ χαμηλό επίπεδο. Ένα εύκολο θήραμα, λοιπόν, για τη πολεμική βιομηχανία.

Η εκτίμησή μου ότι ο Πρόεδρος Ερντογάν γνωρίζει τις ρίζες του με καθιστά πολύ πιο ήσυχο. Πολλοί Έλληνες σκέφτονται ακριβώς όπως εγώ. Εάν αυτό που θέλουμε να επιτύχουμε το χειριστούμε σωστά και το φέρουμε εις πέρας, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις θα μπορούσαν να γίνουν παράδειγμα προς μίμηση.

Σε χαιρετώ

ο φίλος σου Κωνσταντίνος

Αρκάδας και, κατά Πλάτωνα, κομμουνιστής

Sommer 2026

Bildung, Demokratie, KI und DNA. All das muss für den Frieden und gegen den Krieg nutzbar gemacht werden.

In meinem diesjährigen Urlaub hatte ich Gelegenheit, mit vielen Leuten zu sprechen. Themen unserer Gespräche waren Bildung, Demokratie, künstliche Intelligenz und DNA-Mikrotechnik.

Was Bildung und Demokratie sind, steht in Platons Politeia. Wer es wissen will, muss das Werk lesen.

Der in Griechenland praktizierte Kapitalismus verdirbt die ganze Gesellschaft. Dass es jedoch viele Menschen gibt, die politisch gesund bleiben, ist Anlass zu hoffen. Irgendwann wird jeder Mensch einsehen, dass Sokrates, Platon und Aristoteles die größten Denker der Menschheit waren, sind und bleiben werden. Ohne Bildung keine Demokratie. Und ohne Demokratie keine Bildung – das war das Motto der Didacta im letzten Jahr.

Hohe Bildung und starke Demokratien sind notwendig, um die neuen Technologien sinnvoll zum Vorteil der Menschen einsetzen zu können.

Das gilt sowohl für künstliche Intelligenz als auch für DNA-Mikrotechnik.

Das Thema KI ist inzwischen allen bekannt. Die Menschen wenden KI an, aber die meisten wissen zu wenig über die Gefahren der KI.

Man sollte wissen, dass KI als gewinnbringendes Produkt auf den Markt gebracht wurde. Alles, was den Profit erhöht, wird angewandt. Auf die Moral wird dabei zu wenig Rücksicht genommen. Eine vom Staat unkontrollierte KI kann gesellschaftlich sehr gefährlich sein.

In meinem Buch „Genetik und Gesellschaft“ habe ich ausführlich beschrieben, wie die Genetik der Gesellschaft nützlich sein kann. Nun möchte ich gemeinsam mit Genetikern aus der Türkei und anderen Ländern die DNA-Mikrotechnik als Mittel nutzen, um die in griechischen und türkischen Schulen unterrichtete gemeinsame griechisch-türkische Geschichte auf ihren Wahrheitsgehalt hin zu überprüfen und endgültig zu klären.

Vor kurzem war ich in Smyrna. Mein türkischer Freund Yücel hat mich auf eine interessante Arbeit eines im Jahr 1906 in Smyrna geborenen berühmten Menschen aufmerksam gemacht. Alexandros Isigonis. 1923 musste er als 17-Jähriger zusammen mit seiner Familie Smyrna verlassen. Sein Vater überlebte die Flucht nicht. Mit seiner deutschen Mutter kam er nach London, wurde Auto-Konstrukteur und Professor an der dortigen Universität. Er wurde reich und von der Königin geadelt. Seine Heimat hat er aber nie vergessen. Über die ethnische Zusammensetzung der Bevölkerung in Kleinasien vor 1923 hat er Folgendes geschrieben: Siehe Link in EN.GR.DE.TR.

Diesen Artikel werde ich als Basis für eine weitere Arbeit allen denen vorschlagen, die sich für die wahre griechisch-türkische Geschichte interessieren.

: Was erzählen uns die Gene? (Meine Türkei-Reise, Teil III)

Seit meiner Zeit an der Universität Hohenheim, wo ich Tahsin kennengelernt habe, war ich überzeugt, dass die Türken keine Feinde der Griechen sind. Später, während meiner politischen Aktivitäten bei der KKE, lernte ich Gökyay und Erol im Ausländerausschuss der Stadt Stuttgart kennen. Mit Ümit hatte ich die kürzeste griechisch-türkische Begegnung, die weniger als fünf Minuten gedauert hat, aber sehr beeindruckend war. Ich nenne sie die Parkgeld-Begegnung.

Bei all diesen Begegnungen erinnerte ich mich an das, was ich in der griechischen Schule über unsere „mongolischen“ Feinde gelernt hatte, und wurde nachdenklich.

Dass es in den türkischen Schulen dasselbe, aber andersherum, passierte, sollte jedoch nicht als ausgleichende Rechtfertigung herangezogen werden. Im Gegenteil. Es sollte uns dazu

auffordern, so schnell wie möglich eine gemeinsame, wahrheitsgetreue griechisch-türkische Geschichte von griechischen und türkischen Historikern zu schreiben. Diese beginnt im Jahr 1071.

Ich bin kein Historiker. Mein Wissen über Genetik hilft mir jedoch, einen großen Beitrag zu leisten.

Unsere Gene sind wie ein Archiv. So schreibt der weltberühmte Biologe Richard Dawkins in seinem letzten Buch „Die große Evolution“. Dieses Gen-Archiv können wir noch nicht lesen. Aber die DNA-Mikrogenetik macht große Fortschritte. Es wird die Zeit kommen, in der wir die Informationen aus den Gen-Archiven ablesen können. Dann wird jeder in der Lage sein, beispielsweise zu erfahren, wer seine Groß- und Urgroßeltern waren und wo sie gelebt haben. Zu wissen, wo man herkommt, ist eine höchst evolutionsbegründete Eigenschaft des Homo sapiens. Die vielen Adoptionsgeschichten bestätigen das.

Lieber Yücel,

vielen Dank für die Übersendung des Artikels von Alexander Isigonis. Der Artikel ist interessant. Er zeigt die Vielzahl der Ethnien, die vor dem Bevölkerungsaustausch 1923 in Kleinasien gelebt haben.

Die Prozentangaben sind jedoch Vermutungen und so müssen sie auch gelesen werden. Uns geht es aber in erster Linie nicht darum, wie viele Menschen jede Ethnie hatte, sondern ob diese Ethnien die Vorfahren der heutigen Türken sind.

Alexandros Isigonis nennt die Türken „Mikrasiaten“. Aus genetischer Sicht hat er vollkommen recht. Aus genetischer Sicht sind die heutigen Türken Ur-Ur-Europäer.

Wie viele von den heutigen Türken griechische Wurzeln haben, kann man zum jetzigen Zeitpunkt noch nicht genau sagen. Da bereits viele Türken nach ihren Wurzeln suchen, werden wir es bald erfahren.

Ist es wichtig, das zu wissen? Das könnte jemand fragen.

Ja, das ist wichtig. Wie soll man sonst einen Krieg verhindern, der hier übrigens als Bruderkrieg bezeichnet werden könnte? In beiden Ländern sind Bildung und Demokratie auf einem sehr niedrigen Niveau. Eine leichte Beute für die Kriegsindustrie also.

Meine Vermutung, dass Präsident Erdoğan seine Wurzeln kennt, beruhigt mich sehr. Viele Griechen denken genauso wie ich. Wenn wir das richtig anpacken und zu Ende führen, könnten die griechisch-türkischen Beziehungen zum Nachahmungsbeispiel werden.

Es grüßt dich

dein Freund Konstantin

Arkadas und nach Platon Kommunist

2026 Yazı

Eğitim, demokrasi, yapay zeka ve DNA. Bütün bunlar barış için ve savaşa karşı kullanılabilir hale getirilmelidir.

Bu yılki tatilimde pek çok insanla konuşma fırsatı buldum.

Sohbetlerimizin konuları eğitim, demokrasi, yapay zeka ve DNA mikroteknolojisiydi.

Eğitim ve demokrasinin ne olduğu Platon'un "Politeia"sında yazıyor. Bilmek isteyenler bu eseri okumalı.

Yunanistan'da uygulanan kapitalizm tüm toplumu yozlaştırıyor. Ancak siyasi açıdan sağduyulu kalan pek çok insanın olması umut verici. Bir gün herkes, Sokrates, Platon ve Aristoteles'in insanlığın en büyük düşünürleri olduğunu, olduklarını ve olmaya devam edeceklerini anlayacaktır. Eğitim olmadan demokrasi olmaz. Demokrasi olmadan da eğitim olmaz – bu, geçen yılki Didacta fuarının sloganıydı.

Yeni teknolojileri insanların yararına akıllıca kullanabilmek için yüksek eğitim ve güçlü demokrasiler gereklidir.

Bu, hem yapay zeka hem de DNA mikroteknolojisi için geçerlidir.

Yapay zeka konusu artık herkes tarafından bilinmektedir. İnsanlar yapay zekayı kullanıyor, ancak çoğu kişi yapay zekanın tehlikeleri hakkında yeterince bilgi sahibi değil.

Yapay zekanın kâr amaçlı bir ürün olarak piyasaya sürüldüğünü bilmek gerekir. Kârı artıran her şey uygulanır. Bu süreçte ahlaka yeterince önem verilmez. Devlet tarafından denetlenmeyen bir yapay zeka, toplumsal açıdan çok tehlikeli olabilir.

"Genetik ve Toplum" adlı kitabımda, genetiğin topluma nasıl fayda sağlayabileceğini ayrıntılı olarak anlattım. Şimdi ise Türkiye ve diğer ülkelerden genetikçilerle birlikte, DNA mikrotekniğini bir araç olarak kullanarak, Yunan ve Türk okullarında öğretilen ortak Yunan-Türk tarihinin doğruluğunu kontrol etmek ve bu konuyu kesin olarak açıklığa kavuşturmak istiyorum.

Kısa bir süre önce İzmir'deydim. Türk arkadaşım Yücel, 1906 yılında İzmir'de doğmuş ünlü bir kişinin ilginç bir çalışmasına dikkatimi çekti: Alexandros Isigonis. 1923'te, 17 yaşındayken ailesiyle birlikte İzmir'den ayrılmak zorunda kaldı. Babası bu kaçış sırasında hayatını kaybetti. Alman annesiyle birlikte Londra'ya gitti, orada otomobil mühendisi ve üniversite profesörü oldu. Zengin oldu ve kraliçe tarafından soyluluk unvanı aldı. Ancak memleketini asla unutmadı. 1923 öncesinde Küçük Asya'daki nüfusun etnik yapısı hakkında şunları yazdı: EN.GR.DE.TR dillerindeki bağlantıya bakınız.

Bu makaleyi, gerçek Yunan-Türk tarihiyle ilgilenen herkese, ileride yazacağım bir çalışmanın temeli olarak önereceğim.

:

Genler bize ne anlatıyor? (Türkiye Seyahatim, Bölüm III)

Tahsin'le tanıştığım Hohenheim Üniversitesi'ndeki günlerimden beri, Türklerin Yunanlıların düşmanı olmadığına ikna olmuşum. Daha sonra, KKE'deki siyasi faaliyetlerim sırasında, Stuttgart Belediyesi Yabancılar Komitesi'nde Gökay ve Erol ile tanıştım. Ümit ile yaşadığım Yunan-Türk karşılaşması en kısa olanıydı; beş dakikadan az sürmesine rağmen çok etkileyiciydi. Ben buna "park ücreti karşılaşması" diyorum.

Tüm bu karşılaşmalar sırasında, Yunan okulunda "Moğol" düşmanlarımız hakkında öğrendiklerimi hatırladım ve düşüncelere daldım.

Türk okullarında da aynı şeyin, ancak tersi şekilde yaşanmış olması, bunu dengeleyici bir gerekçe olarak gösterilmemelidir. Tam tersine. Bu durum, Yunan ve Türk tarihçiler tarafından mümkün olan en kısa sürede ortak ve gerçeğe uygun bir Yunan-Türk tarihi yazmamızı gerektirmektedir. Bu tarih 1071 yılında başlar.

Ben tarihçi değilim. Ancak genetik konusundaki bilgim, bu konuda büyük bir katkı sağlamama yardımcı oluyor.

Genlerimiz bir arşiv gibidir. Dünyaca ünlü biyolog Richard Dawkins, son kitabı “Büyük Evrim”de böyle yazıyor. Bu gen arşivini henüz okuyamıyoruz. Ancak DNA mikrogenetiği büyük ilerlemeler kaydediyor. Gen arşivlerindeki bilgileri okuyabileceğimiz zaman gelecek. O zaman herkes, örneğin büyük anne ve babalarının, hatta büyük büyük anne ve babalarının kim olduğunu ve nerede yaşadıklarını öğrenebilecek. Nereden geldiğini bilmek, Homo sapiens’in evrimsel olarak son derece temel bir özelliğidir. Sayısız evlat edinme hikâyesi bunu doğrulamaktadır.

Sevgili Yücel,

Alexander isigonis makalesini gönderdiğin için çok teşekkür ederim. Makale ilginç. 1923 Nüfus Değişimi öncesinde Küçük Asya’da yaşamış olan çok sayıda etnik grubu ortaya koyuyor.

Ancak yüzde verileri varsayım niteliğindedir ve bu şekilde değerlendirilmelidir. Bizim için asıl önemli olan, her etnik grubun kaç kişiden oluştuğu değil, bu etnik grupların günümüz Türklerinin ataları olup olmadığıdır.

Alexandros Isigonis, Türkleri “Mikrasyalılar” olarak adlandırıyor. Genetik açıdan bakıldığında tamamen haklıdır. Genetik açıdan günümüz Türkleri, çok eski Avrupalı kökenlidir.

Günümüz Türklerinin kaçının Yunan kökenli olduğu, şu an için henüz kesin olarak söylenemez. Zaten pek çok Türk köklerini araştırdığına göre, bunu yakında öğreneceğiz.

Bunu bilmek önemli mi? Birisi böyle sorabilir.

Evet, bu önemli. Aksi takdirde, buradaki durumu –ki bu arada “kardeş savaşı” olarak da adlandırılabilir– nasıl önleyebiliriz? Her iki ülkede de eğitim ve demokrasi çok düşük bir seviyede. Yani savaş endüstrisi için kolay bir av.

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın kökenlerini bildiğine dair tahminim beni çok rahatlatıyor. Birçok Yunan da benim gibi düşünüyor. Eğer bu konuyu doğru bir şekilde ele alıp sonuna kadar götürürsek, Yunan-Türk ilişkileri örnek teşkil edebilir.

Selamlar

arkadaşın Konstantin

Arkadas ve Platon’a göre komünist